

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Μηχανισμός πολιτικής προστασίας της Ένωσης»

(2012/C 277/16)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ:

- υπογραμμίζει τη σημασία της αντικατάστασης της αντενεργού και ad hoc προσέγγισης με έναν πιο ολοκληρωμένο, αποτελεσματικό και βελτιστοποιημένο συντονισμό·
- υπογραμμίζει ότι οι αυτοδιοικητικές αρχές είναι συνήθως βασικοί παράγοντες της διαδικασίας διαχείρισης των καταστάσεων κρίσης και ως εκ τούτου κρίνει σκόπιμη τη συμμετοχή τους στην εκπόνηση των εκτιμήσεων των κινδύνων και των σχεδίων των κρατών μελών για τη διαχείριση των κινδύνων·
- πιστεύει ότι η ΕΕ, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές, θα πρέπει να αυξήσει τον αριθμό των προγραμμάτων κατάρτισης του προσωπικού του περιφερειακού και του τοπικού επιπέδου, προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματική αντίδραση σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·
- πιστεύει ακράδαντα ότι η ΕΕ θα πρέπει να δημιουργήσει πλατφόρμα για την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών μεταξύ των κρατών μελών και των τοπικών και περιφερειακών τους αρχών όσον αφορά την αντιμετώπιση των καταστροφών·
- υπογραμμίζει ταυτόχρονα την ανάγκη μεγαλύτερης διευκρίνισης και σαφήνειας όσον αφορά τους ορισμούς που περιέχονται στην απόφαση και τα αιτήματα των κρατών μελών για βοήθεια στην αντιμετώπιση υφιστάμενων ή επαπειλούμενων μειζόνων καταστροφών·
- εκτιμά ότι θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένα τυποποιημένο μοντέλο για την εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων, προκειμένου να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα του περιεχομένου τους·
- είναι πεπεισμένη ότι πρέπει να θεσπιστεί χρονοδιάγραμμα για την τακτική επικαιροποίηση και κοινοποίηση των σχεδίων διαχείρισης κινδύνου των κρατών μελών.

Εισηγητής	ο κ. Adam BANASZAK (PL/EA), Μέλος της Περιφερειακής Συνέλευσης της Κουγιαβίας-Πομερανίας
Έγγραφο αναφοράς	Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί μηχανισμού πολιτικής προστασίας της Ένωσης COM(2011) 934 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΩΝ

Γενικές παρατηρήσεις

1. παρατηρεί με ικανοποίηση ότι η πρόταση αποτελεί συνέχεια της πολιτικής της Επιτροπής για τη βελτιστοποίηση των λύσεων και την ενίσχυση της συνοχής της πολιτικής της για την απόκριση στις καταστροφές και ότι συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και στη βελτίωση της ασφάλειας των πολιτών στο πλαίσιο του προγράμματος της Στοκχόλμης και της στρατηγικής της ΕΕ για την εσωτερική ασφάλεια·

2. παρατηρεί ότι οι νέες προτάσεις βασίστηκαν στην αξιολόγηση της νομοθεσίας για την πολιτική προστασία και στην πείρα που έχει αποκομιστεί από τις προηγούμενες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·

3. σημειώνει με ικανοποίηση ότι η παρούσα πρόταση αποτελεί άλλο ένα βήμα της Επιτροπής προς την απλούστευση και τον εξορθολογισμό των νομοθετικών ρυθμίσεων, καθώς συγχωνεύει σε ενιαία νομοθετική πρόταση για την περίοδο 2014-2020 τις λύσεις που υπάρχουν μέχρι στιγμής όσον αφορά τη συνεργασία στο πεδίο της πολιτικής προστασίας σε επίπεδο ΕΕ, η οποία ρυθμίζεται από δύο νομικά μέσα: την απόφαση 2007/779/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού μηχανισμού πολιτικής προστασίας και την απόφαση 2007/162/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2007, για τη θέσπιση χρηματοδοτικού μέσου πολιτικής προστασίας·

4. υπογραμμίζει ότι οι αυτοδιοικητικές αρχές είναι συνήθως βασικοί παράγοντες της διαδικασίας διαχείρισης των καταστάσεων κρίσης και ότι ένας από τους στόχους της νομοθεσίας για την πολιτική προστασία πρέπει να είναι η διάδοση των πληροφοριών στους φορείς που είναι αρμόδιοι για την αντίδραση στις κρίσεις στο περιφερειακό και στο τοπικό επίπεδο·

5. υπογραμμίζει ότι ένας ενισχυμένος μηχανισμός πολιτικής προστασίας θα συμβάλει στην εφαρμογή της ρήτηρας αλληλεγγύης. Εκτιμά την ιδιαίτερη έμφαση που δόθηκε στη διασφάλιση στενού συντονισμού μεταξύ της πολιτικής προστασίας και της ανθρωπιστικής βοήθειας, καθώς και της συνεκτικότητας με τις δράσεις που υλοποιούνται στο πλαίσιο άλλων πολιτικών και μέσων της ΕΕ, συγκεκριμένα στους τομείς της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της ασφάλειας. Η συνεκτικότητα με τα άλλα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ θα πρέπει να αποκλείει τη διπλή χρηματοδότηση·

6. συμμαρτίζεται τις αρχές της αλληλεγγύης, της συνεργασίας, του συντονισμού και της αλληλοϋποστήριξης των κρατών, των περιφερειών και των τοπικών κοινοτήτων της ΕΕ στο πεδίο της πολιτικής προστασίας και συμφωνεί με την άποψη της Επιτροπής

ότι, για να επιτευχθεί ο στόχος της μεγαλύτερης ολοκλήρωσης της ικανότητας αντίδρασης της ΕΕ στις καταστροφές, είναι απαραίτητο να αντικατασταθεί ο ad hoc χαρακτήρας των δράσεων της ΕΕ με δράσεις που έχουν σχεδιαστεί αρκετά εκ των προτέρων, σε συνδυασμό με μια ολοκληρωμένη πολιτική κατάρτισης και ασκήσεων, ορίζοντας δράσεις για την πρόληψη των καταστροφών (π.χ. στα πεδία της προστασίας του περιβάλλοντος, της αλλαγής του κλίματος, των πλημμυρών, των πυρκαγιών, της ασφάλειας, της υγείας και της περιφερειακής πολιτικής) και διευκόλυνση της περαιτέρω συνεργασίας των συμμετεχόντων κρατών·

7. υπογραμμίζει επίσης ότι η ΕΕ, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές, θα πρέπει να αυξήσει τον αριθμό των προγραμμάτων κατάρτισης του προσωπικού του περιφερειακού και του τοπικού επιπέδου, προκειμένου να εξασφαλιστεί επαρκής και προπαντός αποτελεσματική πρώτη αντίδραση σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·

8. συμφωνεί ότι οι δράσεις που συνδέονται με την πολιτική προστασία συγκαταλέγονται στις βασικές αρμοδιότητες των επιμέρους κρατών μελών και ότι ο μηχανισμός δεν θα πρέπει να επηρεάσει την πρωταρχική ευθύνη των κρατών μελών να προστατεύουν τους πολίτες, το περιβάλλον και τις περιουσίες στο έδαφός τους. Ο βασικός στόχος του μηχανισμού της ΕΕ για την πολιτική προστασία πρέπει να είναι η υποστήριξη, ο συντονισμός και η συμπλήρωση των δράσεων των κρατών μελών·

9. υπογραμμίζει τη σημασία της ενίσχυσης της συνεργασίας με τα κράτη μέλη και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές όσον αφορά τις παρεμβάσεις για την προστασία των πολιτών σε μείζονες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·

10. φρονεί ότι η ΕΕ πρέπει να εντοπίσει τις συγκεκριμένες ελλείψεις πόρων και να προσδιορίσει επακριβώς πώς θα μπορούσε να βοηθήσει τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους για βελτίωση της ετοιμότητας, ιδίως όσον αφορά τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Τα κράτη μέλη και η ΕΕ θα πρέπει να προσπαθήσουν να αξιοποιήσουν τους υπάρχοντες πόρους, ώστε να μην δημιουργηθούν πρόσθετες οικονομικές και διοικητικές επιβαρύνσεις, ιδίως για τις τοπικές και τις περιφερειακές διοικήσεις·

11. πιστεύει ακράδαντα ότι η ΕΕ θα πρέπει να δημιουργήσει πλατφόρμα για την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών μεταξύ των κρατών μελών και των τοπικών και περιφερειακών τους αρχών όσον αφορά την αντιμετώπιση των καταστροφών·

12. υπογραμμίζει ότι τα κράτη μέλη, με την υποστήριξη της ΕΕ, θα πρέπει να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών τους αρχών στην αντιμετώπιση των καταστροφών όσο το δυνατόν νωρίτερα, αξιοποιώντας το πολυεπίπεδο σύστημα διακυβέρνησης που εφαρμόζεται στην πολιτική συνοχής·

13. υποστηρίζει την πρόταση να επικεντρωθούν οι ειδικοί στόχοι στην πρόληψη των καταστροφών, στην ενίσχυση της κατάστασης ετοιμότητας για την αντιμετώπισή τους και στη διευκόλυνση της ταχείας και αποτελεσματικής αντιμετώπισης των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης σε περίπτωση υφιστάμενων ή επαιλουμένων μειζώνων καταστροφών·

Αξιολόγηση των υφιστάμενων ελλείψεων και της έκτασης της κάλυψής τους

14. επισημαίνει ότι το σημείο αφετηρίας για τις περαιτέρω προσπάθειες απλοποίησης και εξορθολογισμού του τρόπου λειτουργίας του προτεινόμενου μηχανισμού πρέπει να είναι η περαιτέρω απλοποίηση των νομικών ρυθμίσεων (η πρόταση είναι ένα μεγάλο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση), των εφαρμοζόμενων διαδικασιών και της διαφάνειας και της σαφήνιάς τους, η οποία θα μειώσει τον διοικητικό φόρτο. Σημειώνει ότι ένα τυποποιημένο μοντέλο θα μπορούσε να βοηθήσει στην εκπόνηση επιμέρους σχεδίων διαχείρισης κινδύνων. Η έλλειψη ενός τέτοιου μοντέλου αυξάνει επίσης τον κίνδυνο αντιφάσεων με άλλα σχέδια διαχείρισης κινδύνων. Η έλλειψη διευκρίνισης σχετικά με το πεδίο και το περιεχόμενο των σχεδίων, αυξάνει το κόστος εκπόνησής τους, δυσκολεύει τη σύγκριση και - ακόμα πιο σημαντικό - υπονομεύει τη λογική στην οποία στηρίζεται η υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλουν σχέδια διαχείρισης κινδύνου·

15. τονίζει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μπορούν να εξασφαλίζουν άμεση αντίδραση στις καταστροφές, επειδή διαθέτουν λεπτομερή γνώση των τοπικών γεωγραφικών και κοινωνικών συνθηκών. Θεωρεί σκόπιμη τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην εκπόνηση των εκτιμήσεων των κινδύνων και των σχεδίων των κρατών μελών για τη διαχείριση των κινδύνων, διότι σε πολλές περιπτώσεις οι αυτοδιοικητικές αρχές έχουν περισσότερες ικανότητες και γνώσεις από ό,τι το εθνικό επίπεδο, π.χ. όσον αφορά την αξιολόγηση των απειλών·

16. προσθέτει ότι οι δημοσιονομικές διατάξεις που περιέχει η πρόταση σε σχέση με τη μεταφορά βγαίνουν προς τη σωστή κατεύθυνση και αναμένει ότι θα διευκολύνουν την ανάληψη περισσότερων δράσεων σε μικρότερο χρονικό διάστημα και θα αυξήσουν τον αριθμό των κρατών που ωφελούνται από τους πόρους, αφού η μεταφορά είναι μία από τις μεγαλύτερες δαπάνες σε περίπτωση διεθνών αποστολών·

17. υποστηρίζει τα μέτρα της Επιτροπής για τη βελτίωση της πρόσβασης στα κατάλληλα μεταφορικά μέσα για τη στήριξη της διαδικασίας ανάπτυξης ικανότητας ταχείας αντίδρασης σε επίπεδο ΕΕ, με την προϋπόθεση ότι ο σκοπός, το πεδίο εφαρμογής και οι προϋποθέσεις για την ενδεχόμενη εφαρμογή των μέτρων καθορίζονται με σαφή τρόπο. Επικροτεί τη δυνατότητα να συμπληρώνει η Επιτροπή τα μεταφορικά μέσα που παρέχονται από τα κράτη μέλη με τη χρηματοδότηση πρόσθετων μεταφορικών πόρων που απαιτούνται για την εξασφάλιση ταχείας αντίδρασης σε μείζονες καταστροφές·

18. υπογραμμίζει τη σημασία της αντικατάστασης της αντενέργου και ad hoc προσέγγισης με έναν πιο ολοκληρωμένο, αποτελεσματικό και βελτιστοποιημένο συντονισμό. Απαιτείται πραγματική μετάβαση από τη σημερινή, ad hoc αντίληψη της βοήθειας στον εκ των προτέρων σχεδιασμό και σε μια ταχύτερη αντίδραση·

19. κατανοεί τις προθέσεις της Επιτροπής όσον αφορά τον ευρύ ορισμό των εννοιών που συνδέονται με το μέσο, ώστε να εξασφαλιστεί πιο ευέλικτη και αποτελεσματική λειτουργία του μηχανισμού

πολιτικής προστασίας. Θεωρεί, εντούτοις, ότι θα ήταν χρήσιμο να προσδιοριστούν ακριβέστερα οι ορισμοί που παρέχονται στο άρθρο 4 της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί μηχανισμού πολιτικής προστασίας της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τις έννοιες της «καταστροφής» και της «μείζονος καταστροφής», και θα επέτρεπε να αποφευχθούν στο μέλλον ενδεχόμενες παρατυπίες στη χρήση των πόρων του μηχανισμού από τα κράτη μέλη·

20. συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής ότι απαιτείται επίσης βελτίωση της πρόσβασης στις κρίσιμες ικανότητες απόκρισης, αύξηση των διαθέσιμων μέσων μεταφοράς, απλοποίηση των διαδικασιών που διευκολύνουν τη βέλτιστη απόκριση και μεγαλύτερη ολοκλήρωση των πολιτικών πρόληψης·

21. εκτιμά τις προσπάθειες της Επιτροπής για τη βελτίωση της ικανότητας αντιμετώπισης των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης μέσω της αύξησης των προγραμμάτων κατάρτισης και των ασκήσεων και της εκπόνησης κατάλληλων σχεδίων·

Κύριοι πυλώνες της πολιτικής στον τομέα της πολιτικής προστασίας: πρόληψη, ετοιμότητα, απόκριση και εξωτερική διάσταση

22. συμφωνεί με τους τέσσερις κύριους πυλώνες (πρόληψη, ετοιμότητα, απόκριση και εξωτερική διάσταση) στους οποίους προτείνεται να βασιστεί η πολιτική για την πολιτική προστασία, όπως και με τη συμπλήρωσή τους με διατάξεις σχετικά με τη χρηματοδότηση·

23. είναι υπέρ της λήψης μέτρων για την ενθάρρυνση των κρατών μελών και των τρίτων χωρών να υιοθετήσουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της διαχείρισης των καταστροφών·

24. υπογραμμίζει ότι, για να αποφευχθούν οι ζημιές από τις καταστροφές στους ανθρώπους, τις περιουσίες και το φυσικό περιβάλλον, απαιτούνται μέτρα για τη δημιουργία και τη συνεχή επικαιροποίηση του γνωστικού υπόβαθρου σχετικά με τους κινδύνους καταστροφών, καθώς και ανταλλαγές γνώσεων, βέλτιστων πρακτικών και πληροφοριών. Είναι επίσης απαραίτητο να ενισχυθεί η ευαισθητοποίηση για τη σημασία της πρόληψης των κινδύνων και να υποστηριχθούν οι ενέργειες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη και οι τρίτες χώρες, ιδίως για την εκπόνηση σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων·

25. αναγνωρίζει τη χρησιμότητα των δράσεων που προβλέπει η Επιτροπή για την εξασφάλιση ετοιμότητας, π.χ. μέσω της σύστασης ενός Κέντρου Αντιμετώπισης Καταστάσεων Έκτακτης Ανάγκης (ΚΑ-ΚΕΑ), της διαχείρισης ενός Κοινού Συστήματος Επικοινωνίας και Πληροφόρησης Έκτακτης Ανάγκης (ΚΣΕΠΕΑ), της συμβολής στην ανάπτυξη συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και συναγερμού για επικείμενες καταστροφές, της δημιουργίας και διατήρησης της ικανότητας ομάδων εμπειρογνομόνων, μονάδων και άλλων παραγόντων, καθώς και της ανάληψης άλλων υποστηρικτικών και συμπληρωματικών δράσεων (κατάρτιση, ανταλλαγή εμπειριών και γνώσεων). Η ΕτΠ φρονεί ότι πρέπει να προσδιοριστεί ακριβέστερα η μορφή του αιτήματος βοήθειας των κρατών μελών προς το ΚΑΚΕΑ. Η διατύπωση ότι «το αίτημα γίνεται με όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένο τρόπο» είναι υπερβολικά αόριστη. Επίσης, το ΚΑΚΕΑ πρέπει να συντονιστεί με τις υφιστάμενες εθνικές και περιφερειακές δομές·

26. αναγνωρίζει τη χρησιμότητα των δράσεων που προβλέπει η Επιτροπή για τις περιπτώσεις υποβολής αιτήματος βοήθειας των κρατών μελών για την αντιμετώπιση υπέρχουσας ή επαπειλούμενης καταστροφής και, ιδιαίτερα, των μέτρων για τη διευκόλυνση της κινητοποίησης ομάδων, εμπειρογνομόνων, μονάδων και άλλων μέσων υποστήριξης πέραν των διαθέσιμων στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης·

27. υποστηρίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής για τη θέσπιση «ευρωπαϊκής ικανότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης» με τη συγκέντρωση προκαθορισμένων ικανοτήτων απόκρισης των κρατών μελών που θα διατίθενται εθελοντικά. Οι απαιτήσεις ποιότητας όσον αφορά τις ικανότητες αντιμετώπισης καταστάσεων ανάγκης πρέπει να καθοριστούν σε συνεργασία με τα κράτη μέλη. Ταυτόχρονα, θα επιθυμούσε μεγαλύτερη διευκρίνιση της διαδικασίας με την οποία τα κράτη μέλη θα ενημερώνουν την Επιτροπή για τους λόγους που καθιστούν αδύνατη τη διάθεση των ικανοτήτων αυτών σε συγκεκριμένη κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Επιπλέον, πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι ικανότητες αντιμετώπισης δεν χρειάζεται να συνεχίζουν να είναι διαθέσιμες σε συγκεκριμένη κατάσταση έκτακτης ανάγκης όταν είναι αναγκαίες για εθνικούς σκοπούς·

28. θεωρεί απαραίτητο να ενημερώνουν τα κράτη μέλη την Επιτροπή για τους λόγους που καθιστούν αδύνατη τη διάθεση ικανοτήτων απόκρισης στο πλαίσιο των επικαιροποιημένων σχεδίων τους για τη διαχείριση των κινδύνων·

29. υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής για ενδιάμεση αξιολόγηση της ευρωπαϊκής ικανότητας για την αντιμετώπιση καταστά-

σεων έκτακτης ανάγκης, η ορθή διεκπεραίωση της οποίας θα συμβάλει στην επίτευξη των προβλεπόμενων ειδικών στόχων·

Τελικές παρατηρήσεις

30. υποστηρίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής να αυξήσει τη χρηματοδοτική στήριξη δυνάμει της εξεταζόμενης απόφασης με κάθε τρόπο που προβλέπεται από τον δημοσιονομικό κανονισμό, ήτοι επιχορηγήσεις, επιστροφή εξόδων, δημόσιες προμήθειες ή συνεισφορές σε καταπιστευματικά ταμεία·

31. υποστηρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής να εξασφαλίσει συνέργειες και συμπληρωματικότητα με άλλα μέσα της Ένωσης, αποκλείοντας ταυτόχρονα τη διπλή χρηματοδότηση των δράσεων από άλλα μέσα της Ένωσης·

32. θεωρεί σκόπιμη την λήψη των κατάλληλων μέτρων από την Επιτροπή, κατά την υλοποίηση δράσεων που χρηματοδοτούνται δυνάμει της παρούσας απόφασης, για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων κατά της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας·

33. υπογραμμίζει ταυτόχρονα την ανάγκη μεγαλύτερης διευκρίνισης και σαφήνειας όσον αφορά τους ορισμούς που περιέχονται στην απόφαση και τα αιτήματα των κρατών μελών για βοήθεια στην αντιμετώπιση υφιστάμενων ή επαπειλούμενων μείζονων καταστροφών, προκειμένου να αποφευχθούν οι ενδεχόμενες παρατυπίες λόγω ανεπαρκούς προσδιορισμού των εννοιών.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 4 (2) – Ορισμοί

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
<p>Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:</p> <p>2. «μείζων καταστροφή»: κάθε κατάσταση η οποία έχει ή ενδέχεται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις σε πρόσωπα, στο περιβάλλον ή σε περιουσίες και η οποία μπορεί να οδηγήσει σε έκκληση για βοήθεια δυνάμει του μηχανισμού·</p>	<p>Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:</p> <p>2. «μείζων καταστροφή» κάθε <u>ευρείας έκτασης</u> κατάσταση η οποία έχει ή ενδέχεται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις σε πρόσωπα, στο περιβάλλον ή σε περιουσίες και <u>η οποία είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί δρόντως</u> με τις ικανότητες αντιμετώπισης κινδύνων που πρέπει υπό κανονικές συνθήκες να διατηρεί ένα κράτος μέλος της ΕΕ η οποία μπορεί να οδηγήσει σε έκκληση για βοήθεια δυνάμει του μηχανισμού·</p>

Τροπολογία 2

Άρθρο 6 – Σχέδια διαχείρισης κινδύνων

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
<p>1. Με γνώμονα τη διασφάλιση αποτελεσματικής συνεργασίας στους κόλπους του μηχανισμού, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα οικεία σχέδια διαχείρισης κινδύνων.</p>	<p>1. Με γνώμονα τη διασφάλιση αποτελεσματικής συνεργασίας στους κόλπους του μηχανισμού, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα οικεία σχέδια διαχείρισης κινδύνων, <u>αμέσως μετά την εκπόνησή τους.</u></p>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>2. Τα σχέδια διαχείρισης κινδύνων λαμβάνουν υπόψη τις αντίστοιχες εθνικές και άλλες συναφείς εκτιμήσεις κινδύνου και είναι συμβατά με άλλα συναφή σχέδια που ισχύουν στο εκάστοτε κράτος μέλος.</p> <p>3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν το αργότερο έως τα τέλη του 2016 για την οριστικοποίηση των οικείων σχεδίων διαχείρισης κινδύνων και για την κοινοποίηση στην Επιτροπή της πλέον πρόσφατης μορφής τους.</p>	<p>2. Τα σχέδια διαχείρισης κινδύνων λαμβάνουν υπόψη τις αντίστοιχες εθνικές, περιφερειακές, τοπικές και άλλες συναφείς εκτιμήσεις κινδύνου και είναι συμβατά με άλλα συναφή σχέδια που ισχύουν στο εκάστοτε κράτος μέλος.</p> <p><u>3. Ανεξάρτητα από τις πρακτικές και τις διαδικασίες που ισχύουν σε δεδομένο κράτος μέλος, τα σχέδια διαχείρισης κινδύνων θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα εξής στοιχεία:</u></p> <p><u>α) τα χαρακτηριστικά της απειλής και την εκτίμηση του κινδύνου εμφάνισής της, μεταξύ των άλλων και για τις υποδομές ζωτικής σημασίας, καθώς και χάρτες των κινδύνων και των απειλών,</u></p> <p><u>β) τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις των φορέων που συμμετέχουν στη διαχείριση των κρίσεων, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των αυτοδιοικητικών αρχών στη διαχείριση των κινδύνων, και</u></p> <p><u>γ) κατάλογο των ικανοτήτων και των μέσων που προβλέπονται για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.</u></p> <p>3 <u>4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν το αργότερο έως τα τέλη του 2016 2014 για την οριστικοποίηση των οικείων σχεδίων διαχείρισης κινδύνων και για την κοινοποίηση στην Επιτροπή της πλέον πρόσφατης μορφής τους των ισχυόντων σχεδίων τους για τη διαχείριση των κινδύνων. Τα κράτη μέλη επικαιροποιούν διαρκώς τα σχέδιά τους για τη διαχείριση των κινδύνων και τα υποβάλλουν στην Επιτροπή τουλάχιστον μία φορά ετησίως, στο τέλος κάθε έτους, αρχίζοντας από το 2015.</u></p>

Αιτιολογία

Η ανυπαρξία τυποποιημένου μοντέλου για την εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων μπορεί να δημιουργήσει σημαντικές διαφορές στο περιεχόμενο των επιμέρους σχεδίων. Επιπροσθέτως, είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί και να υπογραμμιστεί ο ρόλος των αυτοδιοικητικών αρχών, αφού ακριβώς οι αρχές αυτές μπορούν να εξασφαλίσουν την άμεση αντίδραση στις καταστροφές, καθώς έχουν πλήρη γνώση των τοπικών γεωγραφικών και κοινωνικών συνθηκών. Θα πρέπει να θεσπιστεί χρονοδιάγραμμα για την τακτική επικαιροποίηση και κοινοποίηση των σχεδίων των κρατών μελών και να καθιερωθεί η υποχρέωση άμεσης, ειδικής επικαιροποίησής τους εάν υπάρξουν ξαφνικές και απρόβλεπτες αλλαγές του ισχύοντος σχεδίου.

Τροπολογία 3

Άρθρο 7 (α) – Γενικές δράσεις της Επιτροπής στον τομέα της ετοιμότητας

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Η Επιτροπή εκτελεί τις ακόλουθες δράσεις στον τομέα της ετοιμότητας:</p> <p>α) σύσταση και διαχείριση του κέντρου αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης (ΚΑΚΕΑ), εξασφαλίζοντας επιχειρησιακή ικανότητα 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, επτά ημέρες την εβδομάδα, και εξυπηρετώντας τα κράτη μέλη και την Επιτροπή για τους σκοπούς του μηχανισμού·</p>	<p>Η Επιτροπή εκτελεί τις ακόλουθες δράσεις στον τομέα της ετοιμότητας:</p> <p>α) σύσταση και διαχείριση του κέντρου αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης (ΚΑΚΕΑ), <u>το οποίο θα είναι συντονισμένο με τις υφιστάμενες εθνικές και περιφερειακές δομές και το οποίο θα εξασφαλίζει εξασφαλίζοντας</u> επιχειρησιακή ικανότητα 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, επτά ημέρες την εβδομάδα, και εξυπηρετώντας τα κράτη μέλη και την Επιτροπή για τους σκοπούς του μηχανισμού·</p>

Αιτιολογία

Όσον αφορά τη δημιουργία και τη διαχείριση του ΚΑΚΕΑ, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να εξασφαλιστεί ότι δεν θα προκύπτουν παράλληλες δομές και ασαφείς διαδικασίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Για τον λόγο αυτόν, στο άρθρο 7 της πρότασης που ρυθμίζει το ΚΑΚΕΑ θα πρέπει να προβλέπεται ότι θα λαμβάνονται υπόψη εθνικές και περιφερειακές δομές και ότι το ΚΑΚΕΑ θα πρέπει να συντονίζεται με αυτές.

Τροπολογία 4

Άρθρο 11 (3) και άρθρο 11 (7) – Ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
<p>1. Θεσπίζεται ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης με τη συγκέντρωση προκαθορισμένων ικανοτήτων απόκρισης των κρατών μελών που θα διατίθενται εθελοντικά.</p> <p>2. Με βάση τα σενάρια αναφοράς, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, καθορίζει τις κατηγορίες και τις ποσότητες των ικανοτήτων που απαιτούνται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ικανότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης (εφεξής «στόχοι σε επίπεδο ικανότητας»).</p> <p>3. Η Επιτροπή καθορίζει απαιτήσεις ποιότητας για τις ικανότητες που πρόκειται να διατεθούν στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τη διασφάλιση της ποιότητάς τους.</p> <p>4. Η Επιτροπή θεσπίζει και διαχειρίζεται διαδικασία πιστοποίησης και καταχώρισης των ικανοτήτων που διαθέτουν τα κράτη μέλη στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.</p> <p>5. Τα κράτη μέλη καθορίζουν και καταχωρίζουν, σε εθελοντική βάση, τις ικανότητες τις οποίες διαθέτουν στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Την καταχώριση πολυεθνικών μονάδων που παρέχονται από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη αναλαμβάνουν από κοινού όλα τα οικεία κράτη μέλη.</p> <p>6. Οι ικανότητες που καταχωρίζονται στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης διατίθενται για επιχειρήσεις αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης που διεξάγονται στο πλαίσιο του μηχανισμού, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής μέσω του ΚΑΚΕΑ. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμελλητί την Επιτροπή για τυχόν σοβαρούς λόγους που καθιστούν αδύνατη τη διάθεση των ικανοτήτων αυτών σε συγκεκριμένη κατάσταση έκτακτης ανάγκης.</p> <p>7. Σε περίπτωση χρησιμοποίησης των ικανοτήτων, οι τελευταίες παραμένουν υπό τις εντολές και τις οδηγίες των κρατών μελών. Ο συντονισμός των διαφόρων ικανοτήτων γίνεται από την Επιτροπή μέσω του ΚΑΚΕΑ. Οι ικανότητες παραμένουν στη διάθεση των κρατών μελών για εθνικούς σκοπούς όταν δεν χρησιμοποιούνται σε επιχειρήσεις στο πλαίσιο του μηχανισμού.</p> <p>8. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν για την προσηκούσα προβολή των παρεμβάσεων της ευρωπαϊκής ικανότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.</p>	<p>1. Θεσπίζεται ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης με τη συγκέντρωση προκαθορισμένων ικανοτήτων απόκρισης των κρατών μελών που θα διατίθενται εθελοντικά.</p> <p>2. Με βάση τα σενάρια αναφοράς, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, καθορίζει τις κατηγορίες και τις ποσότητες των ικανοτήτων που απαιτούνται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ικανότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης (εφεξής «στόχοι σε επίπεδο ικανότητας»).</p> <p>3. Η Επιτροπή, <u>σε συνεργασία με τα κράτη μέλη</u>, καθορίζει απαιτήσεις ποιότητας για τις ικανότητες που πρόκειται να διατεθούν στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τη διασφάλιση της ποιότητάς τους.</p> <p>4. Η Επιτροπή θεσπίζει και διαχειρίζεται διαδικασία πιστοποίησης και καταχώρισης των ικανοτήτων που διαθέτουν τα κράτη μέλη στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.</p> <p>5. Τα κράτη μέλη καθορίζουν και καταχωρίζουν, σε εθελοντική βάση, τις ικανότητες τις οποίες διαθέτουν στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Την καταχώριση πολυεθνικών μονάδων που παρέχονται από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη αναλαμβάνουν από κοινού όλα τα οικεία κράτη μέλη.</p> <p>6. Οι ικανότητες που καταχωρίζονται στην ευρωπαϊκή ικανότητα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης διατίθενται για επιχειρήσεις αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης που διεξάγονται στο πλαίσιο του μηχανισμού, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής μέσω του ΚΑΚΕΑ. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμελλητί την Επιτροπή για τυχόν σοβαρούς λόγους που καθιστούν αδύνατη τη διάθεση των ικανοτήτων αυτών σε συγκεκριμένη κατάσταση έκτακτης ανάγκης.</p> <p>7. Σε περίπτωση χρησιμοποίησης των ικανοτήτων, οι τελευταίες παραμένουν υπό τις εντολές και τις οδηγίες των κρατών μελών. Ο συντονισμός των διαφόρων ικανοτήτων γίνεται από την Επιτροπή μέσω του ΚΑΚΕΑ. <u>Οι ικανότητες παραμένουν στη διάθεση των κρατών μελών για εθνικούς σκοπούς όταν δεν χρησιμοποιούνται σε επιχειρήσεις στο πλαίσιο του μηχανισμού.</u></p> <p>8. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν για την προσηκούσα προβολή των παρεμβάσεων της ευρωπαϊκής ικανότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.</p>

Τροπολογία 5

Άρθρο 15 – Απόκριση σε μείζονες καταστροφές εντός της Ένωσης

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
<p>1. Σε περίπτωση μείζονος, υφιστάμενης ή επαπειλούμενης, καταστροφής εντός της Ένωσης, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει βοήθεια μέσω του ΚΑΚΕΑ. Το αίτημα γίνεται με όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένο τρόπο.</p>	<p>1. Σε περίπτωση μείζονος, υφιστάμενης ή επαπειλούμενης, καταστροφής εντός της Ένωσης, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει βοήθεια μέσω του ΚΑΚΕΑ. Το αίτημα <u>γίνεται με όσο το δυνατόν πιο πρέπει να είναι συγκεκριμένο τρόπο και να περιλαμβάνει τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:</u></p>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<p>a) <u>το είδος της μείζονος καταστροφής,</u></p> <p>β) <u>την έκταση που έπληξε ή τις περιοχές που ενδεχομένως απειλεί και</u></p> <p>γ) <u>τους υλικούς πόρους και τον χρόνο που απαιτείται για την αντίδραση. τους οικονομικούς πόρους, τον απαραίτητο χρόνο και τους υλικούς πόρους που απαιτούνται για την εξάλειψη των συνεπειών μιας υφιστάμενης ή επειλούμενης καταστροφής.</u></p>

Αιτιολογία

Η παροχή ακριβέστερων πληροφοριών από τα κράτη μέλη στο αίτημά τους σε περίπτωση μείζονος καταστροφής εξασφαλίζει αποτελεσματικότερη, πιο στοχευμένη και αποδοτικότερη βοήθεια στο πλαίσιο του μηχανισμού και επιτρέπει επίσης την επίτευξη του στόχου σε συντομότερο χρονικό διάστημα, πράγμα που είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε περίπτωση καταστροφής.

Βρυξέλλες, 19 Ιουλίου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO